

Giới thiệu Xin Chào, Đại Thần

Bạn đang thưởng thức Xin Chào, Đại Thần của tác giả Lạc Tú Ninh - một tác giả nắm trong tay số lượng truyện xuyên không nữ cường vô cùng phong phú và đa dạng.

Nhân vật chính trong truyện: Bối My My (Nguyệt Hoa Khuynh Thành), Vương Phong.

Phụ diễn: Bối Vy Vy, Tiểu Nại, Vu Bán San, Khâu Vĩnh Hào, Hách Mi, Triệu Nhị Hi...

Câu chuyện là một hành trình của một nữ đại thần ngôn tình sắc theo đuổi nam nhân. Một bên, chính là xem tỷ tỷ mình bị đại thành ăn thịt. Cùng đọc và cảm nhận tác phẩm mới toanh này nhé!

Bạn đang đọc truyện *Xin Chào, Đại Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

Trong không gian u tối, chỉ một tia sáng nhỏ nhoi đến khó có thể nhìn thấy, tiếng lách tách...của nước mắt vẫn đang âm thầm rơi xuống nền gạch trơn bóng. Tiếng khóc thút thút nhỏ tựa tiếng kim rơi như muốn xé nát tâm can của người nghe.

Đau lắm. Thật sự đau lắm.

Yêu nhau bao nhiêu năm, làm bạn với nhau bao nhiêu năm, rốt cục cô vẫn không thể bằng một bạch liên hoa. Hi sinh nhiều như vậy, rốt cục vẫn chỉ đổi lấy cảnh bị giam tù nơi mật thất u tối, không ai lui tới.

Tại sao vậy? Cô yêu anh đến như thế cơ mà??

Anh cô đơn, cô âm thầm cạnh bên chia sẻ.

Anh buồn, cô là bờ vai cho anh dựa vào.

Anh thất bại, cô nâng anh dậy.....

Cô đã làm tất cả vì anh. Một thiên kim quận chúa phong hào nhất phẩm độc nhất vô nhị, là đường muội của đương kim hoàng thượng, tay không chạm nước. Vậy mà.... Mỗi ngày, cô đều dậy thật sớm, giúp anh chuẩn bị tất tần tật, ngay cả việc làm của một nô tỳ cô cũng không ngại. Một quận chúa, lại động dao động kiếm, trường tiên, quân mã, binh pháp...vì anh. Một quận chúa, lại vì anh mà buồn bã, vì anh vui cười, vì cảm nhận của anh mà làm một phụ nhân nơi hậu viện...

Cô mỗi ngày đều liên tục luyện cảm kỳ thi họa, luyện khiêu vũ, luyện võ công, luyện...tập trù nghệ, chăm trà vì anh. Trang phục của anh, đều là một tay cô giấu điếm hoàn thành, sau lại một lần nữa âm thầm treo nơi góc tủ.

Ba tuổi quen biết anh, mười sáu tuổi gả cho anh, đến năm hai mươi lăm vẫn chưa một lần được anh nhớ đến, dù chỉ là cái tên nho nhỏ. Mỗi lần, đều là Khuynh Thành quận chúa, hoặc Nguyệt Hoa trưởng công chúa. Phải, ngoài thân phận là Khuynh Thành quận chúa của Nam Lăng, cô còn là trưởng công chúa của Đông Hàn quốc, phong hào Nguyệt Hoa trưởng công chúa, thân muội của đương kim hoàng thượng Đông Hàn quốc.

Thân phận cao quý như thế, rốt cục cũng chỉ là cục đá kê chân cho 'khuê mật'.

'Khuê mật' kia, là một nữ trong sáng, thật thà, mắt hạnh phúc nào cũng to tròn như con thỏ đáng thương cần che chở. Cô quen cô ta, vào khoảng thời gian ngay sau khi cô gả cho anh...

Vậy mà...

Nhìn một chút căn phòng như đã sớm quen thuộc, cô nâng tay lau nước mắt. Bất chợt, cô phát hiện, tự bao giờ, đôi mắt luôn nhòe lệ lại không tồn tại bất kỳ giọt nước mắt nào. Có vẻ như, cô khóc đến cạn nước mắt rồi, nhỉ?

Chợt, cô mỉm cười thật chua xót...

Trương Nghiên, em quá mệt mỏi...xin lỗi, em đã không đủ can đảm để chịu đựng, để chờ đợi. Chúc anh, và cô ấy hạnh phúc, người em đã từng yêu...

"MyMy, mau dậy đi con". Tiếng một người phụ nữ dịu dàng vang lên.

"Mẹ, chị VyVy đâu rồi ạ?". Đứa bé ngáp dài, hỏi.

"Chị con sớm đã cùng cha đi rèn luyện rồi. Con mau làm vệ sinh đi, còn phải đi học nữa". Mẹ Bối nhéo mũi của con gái, nói.

Bối My My chu môi đáng yêu, như con mèo lười bắt mẫn trèo xuống giường nhỏ, chạy vào phòng tắm. Bên ngoài phòng nhỏ, mẹ Bối ân cần chuẩn bị quần áo cho bé con.

Bà và chồng bà có hai người con gái, là một đôi song sinh vô cùng đáng yêu, xinh đẹp. Con gái lớn Bối Vy Vy học rất giỏi và thông minh, cũng rất yêu thích điện tử, công nghệ. Con gái nhỏ Bối My My chính là con mèo nhỏ yêu thích nghệ thuật, cảm kỳ thi họa không cái nào có thể làm khó đứa bé này, hơn nữa, Bối My My thật đáng yêu, thật thông minh, thân thiện nên đã sớm trở thành giáo hoa của trường tiểu học rồi.

Tuy mới lớp Hai, nhưng đôi song sinh chị em này thật đã trở thành người nổi tiếng trong trường, rất được thầy cô yêu thương. Nhất là Bối My My, ngay từ khi ba tuổi đã là vạn người chú mục, một thiên tài nghệ thuật, có tiềm năng trở thành minh tinh nổi tiếng nhất.

Khác với chị gái là trường lớp, Bối My My chính là đội trưởng đội văn nghệ của trường học, là gương mặt đại diện của trường.

Đồng phục của trường tiểu học Hồng Hoa thật sự rất đáng yêu. Nữ sinh mặc áo sơ-mi trắng ngắn tay có viền màu đỏ, váy ngắn xếp li dài ngang gối. Phụ kiện kèm theo là chiếc nơ nhỏ trên cổ và chiếc mũ thủy thủ màu đỏ cực cute, giày thể thao cổ cao màu đỏ thật năng động, đáng yêu.

Chuẩn bị xong, Bối My My xách cặp, chạy xuống bếp ăn sáng. Cô không có thói quen tập thể dục buổi sáng, nhưng thể lực của cô nam sinh còn chưa chắc sẽ bằng, đây hẳn là nhờ mỗi tối cô đều chăm luyện võ công đi...

Phải, cô chính là Khuynh Thành quận chúa đã tử vong kia, một lần nữa thức dậy nơi trần thế.

Bất quá, nơi này cũng thật xa lạ. Cô phải mất tận sáu tháng để học nói thứ tiếng lạ, sau đó phải theo tiến độ của tỷ tỷ Bối Vy Vy mà học lật người, học bò, học ngồi, học đi, học chạy, học nói chuyện.... vô cùng nhàm chán.

Sáu đó, cô không như kiếp trước che đi quang mang sáng rực. Cô trở tài ca hát, may mắn, kiếp này vẫn là kiếp trước, giọng nói của cô vẫn cực kỳ giống nhau, thậm chí còn có chút ngọt ngào. Cô học đàn, là đàn tranh hòa dương cầm. Cô học họa, không họa phong cảnh, cô họa nên hình ảnh sinh hoạt hạnh phúc của gia đình mình. Đọc sách, thêu thùa, thi thoảng lại vài ba động tác múa cung đình trên truyền hình. Cứ như vậy, cô trở nên nổi tiếng trong trường học.

Những đứa trẻ thật đáng yêu, vô tư, không như ở kiếp trước mới năm, sáu tuổi đã mưu mô xảo quyệt. Cô thật sự vui vẻ, hạnh phúc với hiện tại. Có lẽ, làm một người bình thường cũng thật không sai.

"MyMy, đến trường thôi, sắp tới giờ chào cờ đầu tuần rồi". Chị gái cô, Bối Vy Vy cười nói.

"Vâng. VyVy, chị nói xem, hôm nay hiệu trưởng có hay không lại đánh rơi bộ tóc giả?". Bối My My tinh nghịch cười đùa.

"Haha...hắn là không đi, Lưu chủ nhiệm ở sau lưng ông ấy, nhất định giúp ông ấy trông chừng bộ tóc giả". Bối Vy Vy nói.

"Haha...".

Trên đường nhỏ, giọng nói ngọt ngào mà trong trẻo của hai đứa nhỏ đều khiến cho mọi người chú ý.....

Bạn đang đọc truyện *Xin Chào, Đại Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Thời gian trôi qua thật mau, hôm nay, là ngày mà đôi song sinh nhà họ Bối, Bối Vy Vy và Bối My My tiến vào đại học. Cả hai đều tiến vào đại học A ở Đê đồ, nhưng khác khoa. Bối Vy Vy khoa máy tính, còn Bối My My khoa Nghệ thuật. Bối My My chọn ba môn phụ đều liên quan đến sở trường của mình, là Âm nhạc, Hội họa và...máy tính. Tuy rằng Bối My My diễn kịch rất tốt, nhưng cô rất không yêu thích phải học lời thoại, thật gò bó.

"Chị VyVy, em đã xin được đặc cách ở lại cùng KTX với chị rồi, phòng 303". Bối My My lôi kéo vali, nói.

"Như thế cũng thật tốt". Bối Vy Vy cười cười.

Hai chị em cứ như thế nhỏ giọng nói cười, rất nhanh chóng tiến đến trước phòng KTX số 303. Bối Vy Vy nâng tay mở cửa, thật bừa bộn và bụi bặm. Có lẽ hai chị em cô là hai người đến đầu tiên.

Bối Vy Vy và Bối My My ngăn ngấm dọn dẹp căn phòng. KTX phòng khá lớn, được chia ra ba phòng ngủ, một phòng tắm, một phòng vệ sinh, một phòng bếp và một phòng sinh hoạt chung. Phòng ngủ thì kê giường tầng lại sát vách tường, đầu tủ nhỏ đặt đèn. Hai cái bàn học đặt nơi cửa sổ có nhiều ánh sáng nhất, tủ quần áo được quét bụi, lau chùi cẩn thận mới xếp quần áo đặt vào. Khắp KTX đều được quét dọn đến không còn một hạt bụi, sạch sẽ mà ấm áp, thoải mái.

Cảm thấy khá là đói bụng, Bối My My chạy vào phòng bếp.

"Chị VyVy, KTX không có vật dụng để nấu cơm". Bối My My bắt mẫn.

Bối Vy Vy không còn cách nào khác là phải gọi cơm phần đến. Ăn xong rồi thì đi mua sắm cũng được.

Trong thời gian chờ đợi, Bối My My mở máy tính nhìn xem. "Chị VyVy, có game mới nè, online luôn. hôm nay trưa 12 giờ hội sẽ mở serves 9 Đê Đô Phong Vân, đồ họa sắc nét lắm".

"Đâu đâu, cho chị xem!". Đã bị gae online đầu độc, Bối By By lập tức chạy sang, nhìn nhìn. Mới một tháng không chú ý Internet, như thế nào lại có game mới rồi? Nghe cũng thật không tệ đâu.

"Thiên nữ u hồn? Nghe tên cũng thật vui, em thích". Vì vậy, Bối My My lập tức tải game về. Bối Vy Vy cũng mở máy tính, bắt đầu tải game.

Thời gian tải và cập nhật khoảng chừng nửa giờ. Trong nửa giờ này, cả hai đã xử lí xong hai cái pizza khoai khoai, đem dề ra giải giải. Phòng chừng vừa giải xong, liền có thể đăng nhập rồi.

"MyMy, ID của em là gì?". Bối Vy Vy hỏi.

"Nguyệt Hoa Khuynh Thành, chức nghiệp.....cầm sư đặc biệt". Bối My My ngập ngừng.

"Cầm sư sao? Chị là Lô Vi Vy Vy, chức nghiệp là Hồng Y hiệp khách á. Game này trang phục cũng hơ hang quá, chỉ mỗi chức nghiệp này là ổn nhất". Bối Vy vy huyền thuyên.

Bối My My tỏ vẻ đồng ý: "Đúng vậy, nhất là nữ á. Cũng may trang phục cầm sư này của em cũng khá là ổn, bởi vì em là người đầu tiên đăng nhập nên được tặng công năng tự thiết kế trang phục người chơi, có thể công kích xa và chữa trị". vừa nói, Bối My My vừa cho nhân vật di chuyển, bắt đầu làm nhiệm vụ hằng ngày.

Bởi vì là chức nghiệp cầm sư nên khi nhìn nhân vật là một nữ tử nhỏ nhắn vác sau lưng đàn tranh thật to...nhưng tốc độ chạy rất nhanh, kiếm hời a~~

Vì thế, hai chị em mãi lo chơi game, không để ý đến ba bạn cùng phòng cũng đã đến, chỉ chào hỏi một chút lại cắm cúi vài game.

Nguyệt Hoa Khuynh Thành rất nhanh chóng lên lv10, Bối My My liền chọn học kỹ năng tấn công: Âm Công Kích với 3000 điểm Tiên hồn và kỹ năng chữa trị: Xuân Phong Vô Hạn với 4000 điểm Tiên hồn, trở thành cao thủ đệ nhất serves - _ -

Sau đó...Nguyệt Hoa Khuynh Thành lên lv20, kỹ năng đều tăng lên lv3, lực sát thương/trị liệu cũng tăng cao.

Cấp 25, Nguyệt Hoa Khuynh Thành mở được công năng nghề thứ hai, Nguyệt Hoa Khuynh Thành trở thành Dược Sư. Mở được Pet là Xích Diễm Mã, lực chiến tăng lên 45000.

Cấp 30, Nguyệt Hoa Khuynh Thành mở trang viên, trồng đầy ắp những dược liệu mua được từ vàng khóa do làm nhiệm vụ mà có. Kỹ năng và Pet lv tăng cao, trang bị nâng thành cam phẩm, vũ khí trở thành Phẩm khí. Lực chiến 62530. Là đệ nhất cao thủ serves.

Cấp 31, 31,.....40,...50,...

Nguyệt Hoa Khuynh Thành chăm chỉ hái liệp sát quái thú kiếm exp, đều là quái lv57, mà Nguyệt Hoa Khuynh Thành...lv52. Vậy mà, quái đều bị một cái cầm sư nữ tử vùi hoa dập liễu, chết gần hai mươi con.

[Hảo hữu][Lô Vi Vy Vy]: Khuynh Thành, muội đang làm gì vậy? Đến cứu tỷ đi, gặp boss.

[Hảo hữu][Nguyệt Hoa Khuynh Thành]: Hảo.

Rời đi khu vực chiến đấu, Nguyệt Hoa Khuynh Thành lập tức dịch chuyển đến bên cạnh Lô Vi Vy Vy. Là BOSS lv45 sao??

Nhìn một chút thông tin của Lô Vi Vy Vy, lv40, lực chiến vậy mà chỉ mới 64100?? Như thế nào mà chỉ bằng một nửa của cô??

Cũng không suy nghĩ nhiều, Nguyệt Hoa Khuynh Thành trực tiếp đàn một khúc du dương, hp của quái vậy mà cứ giụt xuống dần. Lô Vi Vy Vy cũng nhanh chóng xách đao lên chém quái. Chưa tới hai phút, quái đã cạn máu mà chết. Lô Vi Vy Vy thu được trang bị là Ngọc Hoàn châu, một hạt châu để tăng cấp cho Pet; Vũ Dực bạch ngọc, ngọc để tăng cấp vũ dực từ bậc 1~5.

[Hảo hữu][Nguyệt Hoa Khuynh Thành]: Muội đi làm nhiệm vụ, tỷ làm nhiệm vụ tiếp đi, có gì thì gọi muội.

[Hảo hữu][Lô Vĩ Vy Vy]: Nhất định a~~ muối muối.

Nguyệt Hoa Khuynh Thành mạnh mẽ mọc ra Thiên Sứ Vũ Dực, một đôi cánh có lực chiến 5000, có được từ liệt sát Boss từ phụ bản đặc biệt cho game thủ từ lv50 trở lên. Nguyệt Hoa Khuynh Thành may mắn liệt sát được Boss Mị Yêu Sinh Hương lv55 mà có. Lực chiến hiện tại, là 132000.

Hiện tại, Nguyệt Hoa Khuynh Thành là đệ nhất cao thủ của game: lv cao nhất (lv52), lực chiến cao nhất (132000), may mắn nhất (85%), lực chiến Pet cao nhất (Hoàng Kim Sư-lv49), trang bị khủng nhất (lam phẩm), Vũ dực lực chiến mạnh nhất (24650), Mị lực cao nhất (238), Đại tài chủ (tài sản 42 vạn vàng khóa).

Đây....chính là thành quả 'lao động' một ngày của Nguyệt Hoa Khuynh Thành hay nói đúng hơn chỉ là bốn giờ đồng hồ duy nhất.

[Người lạ][Nhị Hi Bạch Phiên]: Khuynh Thành, ta là Nhị Hi, cả người bạn cùng phòng *tươi cười*

[Hệ thống] Bạn đã thêm Nhị Hi Bạch Phiên làm hảo hữu.

[Hảo hữu][Nguyệt Hoa Khuynh Thành]: Nhị Hi, người cũng chơi game *cười nhẹ*

[Hảo hữu][Nhị Hi Bạch Phiên]: Ta nhìn người cùng VyVy chơi game, liền hứng thú. Tí Tí cùng Hiểu Linh cũng chơi nữa, là Lê Hoa Vô Tâm và Linh Nguyệt 303.

[Hảo hữu][Nguyệt Hoa Khuynh Thành]: Ta thêm bọn họ làm hảo hữu.

[Hệ thống] Bạn đã thêm Lê Hoa Vô Tâm làm hảo hữu.

[Hệ thống] Bạn đã thêm Linh Nguyệt 303 làm hảo hữu.

[Hệ thống] Bạn đã tạo tổ đội.

[Hệ thống] Lô Vĩ Vy Vy, Nhị Hi Bạch Phiên, Lê Hoa Vô Tâm, Linh Nguyệt 303 đã vào tổ đội của bạn.

Nhìn một dãy thật dài thông báo từ hệ thống, Nguyệt Hoa Khuynh Thành chán ghét chu chu môi. Cô đem ba đóa hoa hồng 9 điểm sức quyến rũ cho ba người bạn mới.

[Đội trưởng][Nguyệt Hoa Khuynh Thành]: Mọi người có gì không hiểu thì gọi Khuynh Thành nhé ^^ Rất vui lòng được giúp đỡ các quý cô ^^

[Tổ đội][Lô Vĩ Vy Vy]: Chị có *giờ tay*

[Đội trưởng][Nguyệt Hoa Khuynh Thành]: Xin mời ^^

[Tổ đội][Lô Vĩ Vy Vy]: Chị đang cô đơn lẻ loi, thỉnh cầu em tạo bang phái. Làm nhiệm vụ bang có rất nhiều exp.

[Tổ đội][Nhị Hi Bạch Phiên]: Chính là. Nhưng lv mấy mới có công năng bang phái??

[Tổ đội][Lô Vĩ Vy Vy]: Nhị Hi sao? Lv25. Mọi người hẳn đều chưa đạt đủ lv đi? Tớ và Khuynh Thành kéo lv cho.

[Tổ đội][Linh Nguyệt 303]: Đa tạ ^^

[Đội trưởng][Nguyệt Hoa Khuynh Thành]: Chị VyVy, em đang trong phó bản đánh BOSS, tạm thời không kéo lv cho Nhị Hi, Linh Nguyệt, Lê Hoa được. Chị lo hết nhé!!

[Hệ thống] Nguyệt Hoa Khuynh Thành đã rời tổ đội.

Nguyệt Hoa Khuynh Thành lại diệt BOSS rồi. Các phó bản toàn serves, miễn có BOSS dưới 60 đều bị cô nàng này thanh lí sạch sẽ.

Vì vậy, tối hôm đó, vào lúc sáu giờ, Nguyệt Hoa Khuynh Thành thành công lên tới level60 rồi, lực chiến cán mốc 200, sau khi nhận thưởng đệ nhất của cao thủ bảng các loại, lực chiến nhảy đến con số 299999 siêu ấn tượng.

Bạn đang đọc truyện *Xin Chào, Đại Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

"MyMy, đi ăn tối thôi". Bối Vy Vy lo lắng gọi cô em gái vẫn còn đang bận bịu chơi game.

"Chị VyVy, chị mua giúp em nha~~ Mỹ ông thịt bò sốt cà chua, thêm một phần khoai tây chiên, bánh gato hương chocolate, sữa chua, nước ngọt có gas. À, nhân tiện giúp em mua vài gói bánh khoai tây ăn vặt nữa". Bối My My chọn món.

Bối Vy Vy bắt đầu đi: "Làm sao chị cầm hết được?".

"Không phải Nhị Hi bọn họ vẫn đi đấy sao? Giúp em đi, em đang trong phó bản liên serves kiểm exp và lực chiến cùng cố đệ nhất". Nói rồi, Bối My My tiếp tục cắm cúi vào game, đôi bàn tay thon thả liên tục nhảy múa thực xinh đẹp trên bàn phím.

Nhìn em gái, Bối Vy Vy cũng thoáng bị thu hút.

Bối My My từ khi phá tặc, gương mặt cũng đã không hoàn toàn giống Bối Vy Vy nữa. Gương mặt trái xoan tinh xảo không chỗ nào chê được, làn da tựa như bạch ngọc, ngón tay cắt ngắn vuông vức đáng yêu. Đôi mắt phượng đào hoa luôn câu lên như muốn hút lấy tâm người, ánh mắt mọng nước luôn luôn cười nhẹ đáng yêu. Dáng người của Bối My My cũng thật tốt, chiều cao một mét bảy mươi lăm vừa vặn, vòng một 36D thật nóng bỏng.

Cùng một cupD, cùng một số, nhưng không hiểu sao, Bối My My không giống cô là binh hoa mỹ hoặc, mà là một nàng công chúa quyền rũ, cao ngạo, vô tình lại dễ lộ hơi thở lãnh diễm bức người.

Bối My My ngồi trên ghế xoay, quần đùi màu đỏ cùng áo sơ-mi nam màu trắng càng tôn lên nét đẹp quyền rũ của cô, mái tóc đen hung đỏ nơi đuôi tóc, từng lọn tóc uốn lọn gọn sóng thả sau lưng. Tóc Bối My My dài tận đùi ngọc lặn cơ, vì vậy khi cột cao, như ẩn như hiện chiếc cổ trắng nõn. Tóc mái để hất dài chấm vai gọn sóng được cố định lại bằng kẹp tăm, vài sợi tóc không nghe lời lòa xòa nơi nửa mặt phải càng thêm xinh đẹp, động lòng người.

"VyVy, mình nghe MyMy nói cậu muốn đi mua đồ ăn. Đi chung nhé!!". Nhị Hi cười cười. Sau lưng là Hiếu Linh, Tí Tí bọn họ.

"Uh, đi thôi". Bối Vy Vy gật đầu thân thiện.

Vì thế, bốn người liền tay nắm tay đi canteen trường rồi, chỉ còn lại Bối My My tập trung chơi game.

[Thế giới] Nguyệt Hoa Khuynh Thành mười phút giết trăm, đại sát tứ phương, trở thành Thiên Giới Tiên Tôn.

[Thế giới] Nguyệt Hoa Khuynh Thành mười phút giết trăm, đại sát tứ phương, trở thành Thiên Giới Tiên Tôn.

[Thế giới] Nguyệt Hoa Khuynh Thành mười phút giết trăm, đại sát tứ phương, trở thành Thiên Giới Tiên Tôn.

[Thế giới][Giấy xúc giá ngàn vàng]: Cmn, thần thánh phương nào, xin nhận ta một lạy.

[Thế giới][Mộc Trúc]: Một ngày trở thành Thiên Giới Tiên Tôn, ba ngày có hay không trở thành Tam Giới Quân Chủ???

[Thế giới][Nhà vệ sinh đại nhân]: Cmn, nữ đại thần ^^

... ..

Nhìn kênh thế giới loạn thành một đoàn, Nguyệt Hoa Khuynh Thành liền vui vẻ, vào trang diện trang phục thay bộ Hoàng Kim Long Trang vừa nhận được, Thú cười Hoàng Kim Thánh Long, vũ khí Hoàng Kim Long Cầm, hiệu ứng là Hoàng Kim Long Quang, Pet Hoàng Kim Thiên Long cực ngầu....Cmn, vàng chói lọi. Lực chiến nhảy vèo một cái, lên 301000 điểm luôn rồi ==

Dạo một vòng các phó bản, thấy không còn BOSS để diệt nữa thì Nguyệt Hoa Khuynh Thành chạy đi tạo bang phái. Bang tên...gì giờ nhỉ?

Chiến Thiên Hạ, đúng, chính là Chiến Thiên Hạ. Thật là một cái tên uy vũ, kiêu ngạo nha~~~

Vì vậy, tên bang của cô, là Chiến Thiên Hạ, chính xuất nhập giang hồ.

Chiến Thiên Hạ hiện tại chỉ có một thành viên duy nhất là bang chủ Nguyệt Hoa Khuynh Thành mà thôi, nhưng vì vị bang chủ này khá là trâu nên bang ngang nhiên đứng thứ mười hai, so với bang khác cũng chỉ thiếu lv bang mà thôi.

Tiếp theo chính là...tag Lô Vĩ Vy Vy, Nhị Hi Bạch Phiên, Lê Hoa Vô Tâm, Linh Nguyệt 303 vào bang.

Dựa theo chiến lược, Lô Vĩ Vy Vy liền trở thành trưởng lão, ba thành viên còn lại phải tiếp tục cố gắng a cố gắng.

Tiếp đó, Nguyệt Hoa Khuynh Thành liền bắt đầu làm nhiệm vụ bang. Thật sự, kiếm được rất nhiều kinh nghiệm, nhưng nhiệm vụ thì không dễ tí nào. Nhưng mỗi lần hoàn thành xong nhiệm vụ sẽ kiếm được Lệnh Kiến Thiết để góp phần xây dựng bang. Vì vậy, Nguyệt Hoa Khuynh Thành liền chạy ngược chạy xuôi làm nhiệm vụ bang.....

Vì làm nhiệm vụ bang cũng không gặp BOSS gì nhiều nên Bối My My liền cho nhân vật Auto, chính mình ôm bộ đề ra giải.

Đến lúc Bối Vy Vy bọn họ trở về, đã thấy Bối My My gục đầu vào bộ đề ngủ say, game vẫn tiếp tục Auto, mà đề cương, đề thi đều bị giải sạch bách rồi.

Bối Vy Vy gọi em gái dậy, bảo cô ăn sáng rồi đi tắm và ngủ. Dù gì thì, nguyên ngày nay Bối My My cũng đã rất mệt mỏi...

Tì Tì lén lút chụp gương mặt đang ngủ say của Bối My My, đăng lên diễn đàn của trường với tiêu đề:

GUƠNG KIA NGỰ Ở TRÊN TƯỜNG

THỂ GIAN AI ĐẸP ĐƯỢC NHƯNG BẠN TA.

Sau đó...lượt view lên tới hàng ngàn, hàng triệu rồi. Hình ảnh còn được lan truyền với tốc độ trên Internet, thật nhiều công ty, tập đoàn chuyên đào tạo ca sĩ, diễn viên đều sôi nổi vì thiếu nữ mười tám xinh đẹp đang mỉm cười trong giấc mộng kia.

Sáng hôm sau, khi vừa thức dậy, Bối My My đã cảm thấy không khí thật là lạ. Tại sao lại cảm thấy bất an vậy cả??

Đánh răng, súc miệng xong, Bối My My nhắn tin cho Bối Vy Vy, bảo Bối Vy Vy mua cho cô đồ ăn sáng rồi mở máy, tiếp tục hành cày cày lv và chiến lực.

Đây là.....

[Bang chúng][Lê Hoa Vô Tâm]: MyMy, xin lỗi, bọn tớ chỉ vô tình đăng hình cậu lên diễn đàn của trường thôi, không ngờ.....

[Bang chúng][Linh Nguyệt 303]: Nói thiệt chứ...cậu được yêu thích ghê á. Hình mới đăng có nửa giờ mà lượt view đã vượt 2000 rồi, sau đó hình cậu bị phát tán lên Internet, lượt view trên một triệu rồi.

[Bang chúng][Nhị Hi Bạch Phiên]: Sau này có nổi tiếng nhớ đừng quên công lao khổ cực của Tứ đại cô nương tụi này nhen~~

[Trưởng lão][Lô Vĩ Vy Vy]: Còn một tuần nữa mới bắt đầu tập huấn, chị Nhị Hi, Hiểu Linh và Tì Tì đi du lịch để hồi lỗi rồi. Tạm biệt, em gái thân yêu.

[Bang chúng][Linh Nguyệt 303]: Tạm thời bọn tớ sẽ không onl game đâu, cậu ở lại vui vẻ.

[Bang chúng][Lê Hoa Vô Tâm]: Tạm biệt.

.....

Bối My My đen mặt rồi. Hèn chi, sáng giờ cứ cảm thấy quái quái thế nào, ra là...bị vạn chúng chú mục nữa rồi nha~~~

Không nghĩ nữa, Bối My My tập trung chơi game. Tất nhiên là lại phải phone cho tiệm ăn nhanh nữa rồi.

Nguyệt Hoa Khuynh Thành bận bịu hoàn thành nhiệm vụ ngày, nhiệm vụ bang, nhiệm vụ lên cấp... sau đó là Auto rồi ăn sáng. Ăn sáng xong liền đi đánh BOSS kiểm trang bị.

Bạn đang đọc truyện *Xin Chào, Đại Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Sau khi kết thúc bữa cơm gia đình ấm áp, Tà ba vào phòng làm việc, Tà Nhất Minh cùng mẹ dọn dẹp chén bát. Mẹ con cùng nhau tẩy rửa, sau đó Tà mẹ ra phòng khách xem TV, còn cậu trở về phòng bật máy.

Vừa lên QQ, chú chim cánh cụt đã run lên. Cậu mở khung trò chuyện, là tin nhắn của Miêu Trảo Quân.

【Kế hoạch】Miêu Trảo Quân: Oa oa oa! Tiểu Tà! Cậu đúng là thần mà!

【Kế hoạch】Miêu Trảo Quân: Người ta cảm động muốn chết ~ thật sự thức cả đêm để làm đó nha ~

【Kế hoạch】Miêu Trảo Quân: Người ta đã nghe qua rồi ~ hoàn toàn không cần chỉnh sửa! Tiểu Tà đại nhân, hãy nhận một lạy của tiểu nhân.

【Kế hoạch】Miêu Trảo Quân: Ai~ Tiểu Tà chẳng phải đã lên rồi sao?

【Thích nhất là Đại thần】: Tiểu Tà? Nghe nói hôm qua cậu thức suốt đêm để làm cho xong, thật lợi hại. Có cực lắm không? Thân thể không sao chứ?

Ah ah? Chuyện quái quỷ gì thế này? Tiểu Tà dụi dụi mắt, xác định là mình không có nhìn sai, thực sự là tin nhắn của Đại thần, cậu mở to mắt. Đúng là

Đại thần nha! Đại thần nhắn tin cho cậu! Còn quan tâm thân thể cậu nữa! Ma nhập sao ma nhập sao? Nên trả lời thế nào đây!

Máu dồn lên não, bạn nhỏ Tiểu Tạ ra sức gõ chữ. Gõ xong, xóa! Gõ lại, vẫn xóa! Sửa đi sửa lại cuối cùng đánh ra một câu.

Tiểu Tạ: Chất lượng thu âm của sama rất tốt, xử lý rất nhẹ nhàng. Tạ sama quan tâm.

Sau khi gửi đi cậu mới bắt đầu cảm thấy hối hận, dòng chữ này có lộ ra cái gì không nha? Hình như không lễ phép cho lắm? Hình như không nhiệt tình cho lắm? Đúng là đáng ghét mà!

Chú chim cánh cụt lại nhấp nháy. Bạn nhỏ Tiểu Tạ có chút không dám nhìn vào khung trò chuyện nhóm, rất sợ phải thấy ngữ khí lãnh đạm của Đại thần. Kết quả người tới lại là Miêu Trảo Quân mà cậu đã hoa hoa lệ lệ bỏ quên.

【Kế hoạch】Miêu Trảo Quân: Oaaa! Tiểu Tạ rốt cuộc cũng lên rồi! Mau nhìn khung trò chuyện ~

Tiểu Tạ: Ân.

Cậu hữu khí vô lực mà mở lên khung trò chuyện nhóm, không chút yên lòng khi không thấy câu hỏi đáp. Tên của Đại thần rõ ràng còn đang sáng, không có ẩn thân, không có để bạn, vậy sao lại không trả lời nha?

Trong khung trò chuyện, Miêu Trảo cô nương đang dạt dào sức sống gửi tin, đại khái là khen CV, khen đạo diễn, khen hậu kì thần tốc, kì một rồi cuộc cũng đã làm xong, chỉ cần trang hoàng một chút là có thể phát hành, những người khác đều tung hoa chúc mừng, chẳng mấy chốc sau, những dòng tin nhắn đều hoa hoa lệ lệ bị đẩy đi.

【Kế hoạch】Miêu Trảo Quân: Chúng ta phải cùng nhau cảm tạ các vị CV cùng hậu kì Tiểu Tạ đại nhân nha! Hiện tại kì một đã hoàn thành, kì hai cũng sẽ khởi công vào ngay hôm nay, và trên dưới hai kì nữa thì trong tháng này kịch sẽ kết thúc! Chúng ta phải trở thành tổ kịch ra hàng nhanh nhất!! Ha ha ha!

Khung trò chuyện yên tĩnh ít phút, lúc sau mới có người bạo gan lên tiếng.

【Chủ tịch】Xuân Nhật Hòa Phong: Từ Đình Đình, chú trọng hình tượng một chút.

【Kế hoạch】Miêu Trảo Quân: Hiu hiu ~ Người ta biết lỗi ~

【Chuyển âm】Hồ lô oa: Tôi đang thấy cái gì đây? Trảo Trảo và Đại thần là?

【Đạo diễn】Lam Mỗ Mỗ: Từ Đình Đình? Đây là tên thật của mỗ Trảo nha ~

【Tác tử】Chi Nhượng Bất Tính Chư: Ai du ~ Có mờ ám đây!

Tạ Nhất Minh đang theo dõi khung trò chuyện cũng bị câu nói làm cho chấn kinh, lại không ngờ bên này khung trò chuyện với Đại thần đột nhiên chớp động.

【Thích nhất là Đại thần】: Tiểu Tạ có đó không? Thật ngại quá, vừa mới có chuyện cần giải quyết.

Tiểu Tạ: Uhm, có đây có đây.

Tạ Nhất Minh gần như lập tức trả lời, phát huy tốc độ gõ chữ của mình.

【Thích nhất là Đại thần】: Ha hả, kịch sao lại xong nhanh như vậy, đêm qua thức lần tới mấy giờ?

Tiểu Tạ: Đến 4h45.

【Thích nhất là Đại thần】: Sao lại vội như vậy? Kịch này không gấp đâu, sao lại liều mạng như thế?

Tiểu Tạ: Cũng không có gì, em cứ cảm giác nếu mình làm nhanh thì sẽ tốt hơn, như vậy sẽ không làm... các đại gia thất vọng.

【Thích nhất là Đại thần】: Tiểu Tạ vẫn còn trẻ con nha!

Nhìn vào màn hình, tâm lý Tạ Nhất Minh đột nhiên chạy qua một cỗ nhiệt lưu, cả người như có một dòng nước ấm hòa tan, cả người đều thấy thoải mái. Mặc dù một phần là vì trách nhiệm nên mới cố gắng làm tốt, nhưng nhờ có Đại thần cậu mới liều mạng như vậy. Hiện tại lại được trò chuyện cùng y, cậu cảm thấy nỗ lực suốt hai năm nay đều rất xứng đáng.

Tạ Nhất Minh đặt tay lên bàn phím, đánh sang hai chữ ‘Ha hả’. Trầm mặc một hồi, bên kia lại gửi đến tin nhắn.

【Thích nhất là Đại thần】: Tiểu Tạ năm nay bao nhiêu tuổi rồi? Đã tốt nghiệp chưa?

Tiểu Tạ: Em theo tuổi ta là hai mươi ba, năm nay vừa mới tốt nghiệp đại học.

【 Thích nhất là Đại thần 】: Thật sao? Vậy mà nghe qua giọng em còn tưởng là chưa tốt nghiệp. Đã có việc làm chưa?

Tiểu Tạ: Vẫn chưa có ạ, nghe nói hiện tại tìm việc rất khó khăn.

【 Thích nhất là Đại thần 】: Đúng vậy, đối với sinh viên mới vào xã hội thì hai năm đầu khá là khó khăn, nhưng nếu nắm bắt thì sau này rất dễ thích ứng.

Tiểu Tạ: Vâng, em sẽ nỗ lực.

Tạ Nhất Minh phải cố gắng lắm mới có thể gõ chữ, cậu cho tới bây giờ vẫn chưa thể tin mình đang cùng Đại thần trò chuyện, mọi thứ cứ như nằm mơ!

Đại thần thanh thục dịu dàng, anh ấy có lẽ đã đi làm lâu rồi ha? Không biết năm nay bao nhiêu tuổi rồi? Đã đến ba mươi chưa? Bạn nhỏ Tiểu Tạ đưa ra bao nhiêu là vấn đề, thế nhưng một câu cũng không dám hỏi.

【 Thích nhất là Đại thần 】: Gần đây công việc của anh cũng không quá nhiều, kì hai rất nhanh sẽ được thu xong. Lần này Tiểu Tạ không cần liều mạng quá, dù có kéo dài mấy ngày cũng đều không sao, bên Kế Hoạch cũng không thể ức hiếp em như vậy.

Không ngờ đến đứa nhỏ này chỉ trong một đêm mà đã làm xong cả một kì kịch, không biết trở thành cái dạng gì rồi. Bên kia máy tính, nam nhân gõ gõ mặt bàn, nhẹ nhàng dựa vào thành ghế. Đôi mày anh tuấn của y khẽ nhíu, vuốt vuốt cằm tự hỏi: Con bé Từ Đình Đình này thực sự là càng lúc càng cuồng, sao nó lại dám đem Tiểu Tạ đáng yêu như vậy ra để áp bức, xem ra cần phải dạy dỗ con bé một trận.

Đại thần và Miêu Trảo có quan hệ gì nha? Sao lại biết tên cô ấy? Đã từng gặp nhau bên ngoài rồi sao? Có phải là người yêu không ta? Tình cảm phát sinh trong các tổ kịch vốn cũng không thiếu, chẳng lẽ hai người bọn họ chính là như vậy? Thế nhưng nghe giọng của Miêu Trảo vẫn còn là nữ sinh nha, Đại thần không lẽ lại là trâu già khoải gặm cỏ non? Tiểu Tạ bỏ não suy nghĩ lung tung, cần cẩn thận thật gõ chữ.

Tiểu Tạ: Sama và Miêu Trảo là dạng quan hệ gì vậy? Ack, em chỉ là tò mò muốn hỏi thử thôi, vừa nãy anh có gọi tên Miêu Trảo...

【 Thích nhất là Đại thần 】: Ha ha, con bé chưa cho em biết sao? Anh là anh trai của nó, anh ruột.

【 Thích nhất là Đại thần 】: Còn có, Tiểu Tạ, anh phát hiện em khi nói chuyện luôn khách khách khí khí, suốt ngày cứ cẩn cẩn thận thận, nguyên nhân là do tính cách hướng nội hay sao?

Giọng nói đáng yêu như thế, tính cách đáng yêu như thế, giống như một tiểu oa ngu [ôc sên] nghiêm cẩn mà lại mẫn cảm, thực sự là một vật nhỏ đáng yêu! Từ Hạo ngồi ở bên kia máy tính, gương mặt anh tuấn mang theo ý cười. Vật nhỏ như vậy rất hợp với khẩu vị của y, y có chút động tâm rồi nha!

【 Thích nhất là Đại thần 】: Kỳ thật em không cần như thế, tất cả mọi người đều rất thích em, anh cũng vậy.

【 Thích nhất là Đại thần 】: Sau này có vấn đề gì thì đến hỏi anh, cứ tùy ý hỏi.

Tiểu Tạ: Uhm

Tiểu Tạ: Mẹ gọi em đi ngủ, em xuống trước. Sama, bye bye.

Tạ Nhất Minh nhìn vào dòng chữ trên máy, sau đó tìm đại một lý do để thoát QQ. Đại thần sao lại dịu dàng như vậy! Nếu cậu không thể không chế bản thân mà cứ trầm luân thì sao bây giờ?

Bên kia máy tính, Từ Hạo nhìn vào cái tên đã sớm tắt đèn, khoe miệng câu lên nét cười sâu xa. Vật nhỏ này là bị dọa sợ nên mới bỏ chạy à nha! Xem ra y phải nhanh chóng xác định cảm giác của mình mới được, đứa nhỏ đáng giá như vậy phải nắm trong tay! Về vấn đề này, xem ra phải cho tiểu quý Đình Đình một cái nhiệm vụ.

Bên này, Miêu Trảo Quân đang giải thích quan hệ của mình cùng với Đại thần thì phát hiện QQ chớp động. Vừa mới thấy tên người gửi cô nàng đã phải rơi lệ đầy mặt: Hiu hiu ~ Anh hai quả nhiên sẽ không bỏ qua cho mình!

【 Anh hai ác ma 】: Từ Đình Đình, nhờ vào biểu hiện đêm nay của em, anh sẽ cho em một cái nhiệm vụ.

Miêu Trảo Quân: Hiu hiu ~ Anh hai, em biết lỗi rồi!! Anh cứ nói, tiểu nhân nhất định hoàn thành!

【 Anh hai ác ma 】: Ngoan, em giúp anh trò chuyện cùng với Tiểu Tạ, mặc kệ dùng phương pháp gì, anh muốn cùng cậu bé tiếp xúc nhiều hơn. Chẳng hạn như bảo cậu bé cùng anh tập kịch này nọ thử xem. Anh hai biết em có thể làm được mà phải không?

Miêu Trảo Quân: Anh hai, anh yên tâm! Chờ tin tốt của em

Ngồi trước máy tính, Từ Đình Đình sau khi bảo chứng lời thề sắt son trên khung QQ liền đắm vùi cái vào chú thỏ bông để cho hả giận. Anh hai đúng là ác ma! Tính cách của Tiểu Tạ lâu nay đều rất thận trọng hướng nội, trò chuyện đều rất e thẹn, sao có thể đồng ý cùng anh tập kịch này nọ!

Nhưng mà, anh hai chắc không phải là coi trọng Tiểu Tạ rồi chứ? Tiểu cô nương trong nháy mắt liền hóa thân hủ lang, có vị đạo JQ à nha! Là CP phúc hắc công x ngọc mạnh thụ, quá rung động lòng người đi! Vì Tiểu Tạ có khả năng trở thành chị dâu, Miêu Trảo ta liền quyết định liều mạng!

Bạn đang đọc truyện *Xin Chào, Đại Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 5

【 Kế hoạch 】Miêu Trảo Quân: Tiểu Tạ Tiểu Tạ ~

【 Kế hoạch 】Miêu Trảo Quân: Tiểu nhân cầu Tiểu Tạ Đại thần xuất hiện ~

Tiểu Tạ: Có việc gì à?

【 Kế hoạch 】Miêu Trảo Quân: Oa ~ Tiểu Tạ thân ái ~ Tối chủ nhật này cậu có rảnh không?

Tiểu Tạ: Có nha, để làm gì?

【 Kế hoạch 】Miêu Trảo Quân: Thì là như vậy ~ Đoạn kịch của kỳ thứ hai Xuân sama không tìm được cảm giác, chủ nhật muốn tập một chút, thế nhưng Công Tử không có rảnh... Vậy nên cậu giúp Xuân sama tập kịch nha?

Tiểu Tạ: Không được đâu, tôi không làm được đâu!

Tạ Nhất Minh chậm rãi gõ chữ, tâm lý một cú chấn động, bên tai vẫn còn tiếng gió ù ù. Cùng đại thần tập kịch đó nha! Giấc mơ trở thành sự thật kìa! Tuy cậu muốn làm nhưng vẫn đáng sợ lắm. Vạn nhất biểu hiện không tốt làm Đại thần chán ghét thì sao bây giờ? Cậu cho tới bây giờ vẫn chưa từng tập kịch một lần nào cả!

【 Kế hoạch 】Miêu Trảo Quân: Chỉ là đọc chút lời thoại thôi mà ~ Tổ kịch chỉ có mình cậu là nam sinh thôi.

Tiểu Tạ: Không phải còn có Trường Chân Thúc Thúc sao?

【 Kế hoạch 】Miêu Trảo Quân: Ack, Trường Chân Thúc Thúc không được, cậu ta là công âm!

Tiểu Tạ: Vậy nếu tôi làm không tốt thì sao?

【 Kế hoạch 】Miêu Trảo Quân: Ai du ~ Tiểu Tạ, cậu chỉ giúp tổ kịch làm việc thôi mà ~ Thực sự không cần phải chuyên nghiệp đâu, chỉ cần đọc đọc là được rồi ~

【 Kế hoạch 】Miêu Trảo Quân: Tại hạ lãn lãn cầu xin ~ Tiểu Tạ, hãy nhìn vào đôi mắt đáng thương của người ta này ~

Bên kia QQ, Miêu Trảo Quân vừa cầu Tiểu Tạ vừa cào tường. Cho dù Trường Chân Thúc Thúc có là thụ âm thì cũng không được, Xuân sama vĩ đại đã chỉ thẳng tên Tiểu Tạ cậu rồi, nếu tôi mà không hoàn thành nhiệm vụ thì sẽ rất thảm đó nha! Không được, nhất định phải bắt được Tiểu Tạ!

Bên này, bạn nhỏ Tiểu Tạ nhìn khung trò chuyện, vô cùng muốn đáp ứng! Cũng nên thử một chút xem sao, cậu cố lấy dũng khí để mà gõ chữ.

Tiểu Tạ: Vậy được rồi, tôi sẽ cố gắng ha.

【 Kế hoạch 】Miêu Trảo Quân: Ngao!! Tiểu Tạ thật tốt!!

【 Kế hoạch 】Miêu Trảo Quân: Vậy 8h tối chủ nhật ha, vẫn là trên YY, Xuân sama chờ cậu đó nha ~

【 Kế hoạch 】Miêu Trảo Quân: Oa oa ~ nhiệm vụ hoàn thành ~ người ta đã thuận lợi thắng trận.

Bên này Tạ Nhất Minh gõ đi hai chữ ‘Bye bye’, bên kia Miêu Trảo Quân âm thầm tình báo.

Cái gì mà nhiệm vụ hoàn thành? Cậu nghi hoặc một hồi rồi cũng ném đi, Miêu Trảo Quân vẫn luôn phớt lờ như vậy, cậu đã quen rồi.

Hiện tại vấn đề lớn nhất là cùng Đại thần tập kịch đó nha! Tiểu Tạ lại lãn lãn giường, ôm lấy tấm chăn đập đập mấy phát, một hồi cười, một hồi nhủ mày, bắt đầu tích cực bỏ não suy diễn.

Chủ nhật thoát cái đã tới.

Vài ngày nay, Tạ Nhất Minh chủ yếu là luyện nói trôi chảy, luyện phối âm, tâm lý cậu khẩn trương nhưng cũng rất phấn khích. Đợi đến sáng chủ nhật, cậu vẫn còn nhắm mắt suy tư: A a! Chủ nhật sao lại đến nhanh như vậy? Mình vẫn còn chưa phối âm tốt nha!

Sau khi xong cơm chiều, Tạ mẹ kỳ quái nhìn con trai hết như đứa bé xoay xoay trên ghế. “Tiểu Tạ, con làm gì vậy? Khăn trương cái gì?” Con trai như vậy thì bà vừa nhìn đã nó có chuyện rồi, thế nhưng mấy tuần nay nó đều ở lì trong nhà, khăn trương cái gì?

“Mẹ, mẹ xem con có tổ chất làm diễn viên hay không?” Tạ Nhất Minh chỉ chỉ mình.

Tạ mẹ vừa nghe xong liền phụt một cái xùy cười, chọt chọt mũi cậu: “Đầu gối con mà muốn làm diễn viên cơ à? Bộ định đóng vai khúc cây đứng yên không nhúc nhích?”

Tạ ba ba ở một bên động viên con trai: “Nếu như em nói thì Tiểu Tạ không có khả năng hay sao?”

“Mẹ!” Tạ Nhất Minh bị đá kích rồi, cậu cầm lấy cái bát chạy lên phòng, sau đó ló đầu ra mà hô: “Đứa con đầu gối này sẽ không giúp mẹ rửa bát đâu!”

“Vậy thì về phòng đi!” Tạ mẹ liếc nhìn Tạ ba, bật cười.

Tạ Nhất Minh ngồi trước máy tính, mang kỹ tai nghe, hít sâu một hơi rồi mở YY.

Vừa mới bây giờ, chắc vẫn chưa có ai đâu ha! Tạ Nhất Minh một bên suy nghĩ, một bên mở phòng trò chuyện. Đột nhiên bên tai truyền tới âm thanh của hệ thống, cậu bị ai đó kéo vào một phòng khác. Còn là phòng riêng nữa chứ.

Bên trong ngoài cậu ra thì còn có một người,【Chủ dịch】Xuân Nhật Hòa Phong.

“Tiểu Tạ?” Giọng nói kêu gọi của Đại thần truyền vào trong tai.

Tạ Nhất Minh chuyển sang chế độ tự do trò chuyện, nhẹ nhàng ‘Àn’ một tiếng. Cậu sợ mình lại vì khăn trương quá độ mà phát sinh ra mấy chuyện[2] nên trực tiếp bật chế độ tự do luôn.

“Ha hả, sao lại sớm như vậy?” Tên của Xuân Nhật Hòa phong cũng liên tục phát sáng.

“Uhm, sama cũng rất sớm a, ha hả.” Tạ Nhất Minh gượng cười, cậu có thể nghe thấy tim mình đập bang bang luôn rồi. Hai người ai cũng ‘Ha hả’ nhưng khí tràng thì đúng là bất đồng. Đại thần có bao nhiêu khả năng đều phát huy hết, khí thế ôn nhu công cường đại gắt gao áp trụ tiểu nhược thụ.

“Sama, chúng ta bắt đầu nha?”

“Không vội, bây giờ vẫn còn sớm, chúng ta tâm sự chút ha. Anh thấy em vô cùng khăn trương, tập kịch với anh áp lực vậy sao?”

“Na, nào có! sama, anh rất lợi hại!”

“Thật sao? À phải... , đừng gọi sama nữa, anh là Từ Hạo, em cứ gọi Từ đại ca là được rồi.

“Ack, có, có thể sao?”

“Sao lại không thể chứ? Nào, kêu một tiếng thử xem?”

Nghe giọng nói ôn nhu của nam nhân, hai má bạn nhỏ Tiểu Tạ đã muốn hồng hồng. Thì ra đại thần họ Từ nha! Cũng đúng, Miêu Trảo Quân họ Từ mà, Đại thần đương nhiên cũng vậy, sao cậu không nghĩ đến ha! Tên Đại thần nghe thật hay, Từ Hạo, Từ Hạo, ha ha, cậu biết của tên đại thần rồi! Đại thần còn bảo cậu gọi là Từ đại ca nha!

Bạn nhỏ Tiểu Tạ trở nên hưng phấn, ‘Đồng’ một tiếng đầu đập xuống bàn, hận đến mức không thể nhảy lên giường để mà cào loạn.

“Tiểu Tạ? Em thế nào rồi?” Bên kia YY Từ Hạo nhíu mày, âm thanh này là do đụng vào bàn đi?

“Không sao không sao, chỉ là em không cẩn thận đụng phải mặt bàn!”

“Thật sợ ý quá, mà em còn chưa có kêu nha?”

“Uh, Từ đại ca...”

“Ha hả, thật ngoan. Vậy Tiểu Tạ tên gì?”

“Em là Tạ Nhất Minh! Nhất Minh trong ‘Nhất minh kinh nhân’[1]. Từ đại ca cứ gọi là Tiểu Tạ được rồi, ba mẹ em đều gọi như vậy.”

Cứ thế, Đại thần đã đường đường chính chính gạt được bạn nhỏ nói ra tên mình. Nhưng bọn họ vẫn phải tìm hiểu thêm nha.

“Tiểu Tạ, em ở phía nam phải không? Nghe ngữ âm của em thì có lẽ là Tứ Xuyên đi!”

“Uh, em ở Trùng Khánh, Từ đại ca chắc ở Bắc Kinh ha?”.

“Đúng vậy, anh là người Bắc Kinh chính gốc. Trùng Khánh cũng là một địa phương tốt, nhân kiệt địa linh [Người giỏi đất thiên]. Tiểu Tạ đã đến Bắc

Kính chơi chưa?”

Ai đó, vật nhỏ biết mình đang ở Bắc Kinh, hình như chỉ có người theo dõi weibo mới biết thôi mà. Xem ra tiểu oa ngu này rất quan tâm tới mình! Từ Hạo chăm chú nhìn vào cái tên【Hậu kỳ】Tiểu Tạ, khoe miệng cười cười, y dường như có thể thấy một cậu bé thẹn thùng đang ngồi đối diện máy tính mà cắn cắn thật vui vẻ trò chuyện.

Tạ Nhất Minh một mực ngồi trên ghế xoay a xoay, hiện tại bụng lỏng mới thấy nó đã bị mình giầy vò đến đáng thương. Cậu bỏ qua cái ghế bị thảm, ngược lại ghé sát máy tính nói chuyện.

“Dù sao bây giờ em cũng ở nhà, không bằng chờ ngày nào đó em đến Bắc Kinh, anh dẫn em đi chơi.”

“Thật, thật sao ạ?”

“Đương nhiên.”

“Oa! Đại thần, anh thật tốt!”

“Huh?”

“Ack, là Từ đại ca, anh thật tốt!”

Và cứ thế, Đại thần đã hoàn toàn có được sự tín nhiệm của bạn nhỏ Tiểu Tạ, kể cả cách trò chuyện cũng thân thiết hơn.

“Nhưng Bắc Kinh rất xa, em không muốn rời nhà...”

Tiểu Tạ sau khi hoan hô liền trở nên do dự, mặc dù Bắc Kinh là nơi của Đại thần ở, đến đó sẽ được gặp nhau, nhưng cậu vẫn không dám. Mặc dù chứng tự bế đã được trị khỏi, nhưng vừa nghĩ đến sẽ rời xa nơi quen thuộc này cậu lại cảm thấy sợ. Giống như lúc trước khi giận dữ mẹ đã đẩy cậu qua vùng phụ cận vậy, tuy tâm lý kì thật rất cao hứng nhưng vẫn không muốn rời khỏi gia đình.

“Ha ha, em thích ở nhà vậy sao. Nhưng cũng không sao anh có thể đi Trùng Khánh tìm em!”

“Tìm, tìm em?”

“Sau này nếu có dịp đi Trùng Khánh chơi, anh sẽ kêu Tiểu Tạ làm hướng dẫn viên.”

“Uh, uh.”

Tại bên này Tạ Nhất Minh đang liều mạng gạt đầu, thì bên kia Từ Hạo Đại thần đã bắt đầu lên mạng tìm hiểu thị trường nhà đất. Vật nhỏ không muốn rời nhà thì cũng không sao, y có thể dọn đến Trùng Khánh. Dù sao thì trong nhà cũng có em trai, ba mẹ trước nay luôn đối với mình không vừa mắt lắm. Tiền tự bản thân kiếm cũng đủ để mua căn nhà, vừa lúc công ty đang có ý định mở rộng thị trường phía nam, vậy thì cứ chọn ở Trùng Khánh đi!

Y mở bức ảnh lưu trong máy tính, đó là một cậu trai thanh tú thon gầy đang mặc chiếc áo phông trắng, đứng dưới gốc cây ngô đồng mà thẹn thùng cười, chỉ vừa nhìn qua đã thấy sạch sẽ, đáng yêu. Không ngờ con bé Từ Đình Đình luôn cà phờ cả ngày mà cũng có chút nhân lực, chẳng biết từ đâu lại lấy được ảnh Tiểu Tạ, phải mua quà cho con bé thôi!

Bạn đang đọc truyện *Xin Chào, Đại Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

“Oa! Đã 8h30 rồi!” Tạ Nhất Minh vô tình nhìn thoáng qua thời gian, nhất thời hô to.

Từ trong tai nghe truyền tới giọng nói trầm thấp: “Huh? 8h30 thì sao?”

Hai má bạn nhỏ Tiểu Tạ đã muốn hồng hồng, cậu vội vã giải thích: “Không phải đã nói là muốn tập kịch sao ạ?”

Từ đại ca thật đúng là không có vẻ hấp tấp gì cả, tính tình thì ôn hòa, lại có thể kiên trì cùng mình trò chuyện, một chút cũng không có cảm giác thời gian trôi qua.

“Được rồi, chúng ta bắt đầu tập kịch.” Từ Hạo một bên nói chuyện một bên gửi qua kịch bản kì hai. Nếu vật nhỏ này đã nghiêm túc như vậy thì y cũng nên phối hợp một chút. Mà nếu như không làm thì kì hai có H nha. Từ Hạo kéo xuống kịch bản, quả nhiên phía cuối có một đoạn H. Mặc dù chỉ có vài âm thanh ‘uhm a’ nhưng để xem vật nhỏ đơn thuần này sẽ làm thế nào.

“Lâm Phàm, em làm sao vậy?”

“Cố Hạo, người phụ nữ kia là bạn anh sao?”

“Sao lại hỏi như thế?”

“Không có gì...”

Tạ Nhất Minh đọc kịch bản, nỗ lực tự nhủ chính mình là tiểu viên chức Lâm Phàm, nhưng kết quả vẫn không có chút cảm xúc nào. Mặc dù đã dự đoán trước nhưng sao lại tệ như vậy?

Cậu gõ đầu xuống bàn, bĩu môi nói: “Từ đại ca, em diễn không tốt lắm, làm sao bây giờ?”

May mà Lâm mỗ mỗ và Miêu Trảo Quân không có ở đây, nếu không thì thật mất mặt. Nhưng mà Từ đại ca tập kịch, sao bọn họ không đến? Bạn nhỏ Tiểu Tạ khó được có chút thông minh, nhưng bắt quá những suy nghĩ này rất nhanh đã bị một giọng nói khác đá bay.

“Không có đâu, ai mới thử cũng sẽ vậy mà. Hay là em cứ tưởng tượng là mình thích anh đi, sau đó thấy anh cùng... một người phụ nữ thân mật, nếu gặp trường hợp như vậy thì em sẽ dùng tâm trạng gì để đối mặt?”

Giọng nói của Xuân Nhật Đại thần dịu dàng như nước, nhưng nếu Tạ Nhất Minh có thể thấy được gương mặt của y thì sẽ không dám nói Từ đại ca của mình là dịu dàng nữa. Bởi vì lúc này người kia đang dựa vào ghế, khoe miệng cong lên, hết như chú báo đang đợi con mồi lọt lưới. Mà trong đầu nó lúc này chỉ có duy nhất một câu: Tiểu Tạ bối cũng rất khá á à nha!

“Người phụ nữ kia là bạn anh sao?” Tạ Nhất Minh vừa tưởng tượng xong cảnh Đại thần cùng một người phụ nữ thân mật liền thốt ra, lời vừa khỏi miệng cậu liền ôm mặt, đôi má nháy mắt đỏ hồng. Trời ạ! Sao lại có mùi dấm chua nồng nặc như vậy!

“Nhìn xem, không phải em làm rất tốt hay sao? Được rồi, chúng ta tiếp tục.”

Từ Hạo kiềm chế ý cười, cố nói một cách đàng hoàng. Không ngờ vật nhỏ này lại nồng nặc mùi dấm như thế, xem ra cảm giác với mình cũng không ít à nha!

Tập kịch tiếp tục tiến hành, Tạ Nhất Minh dần tìm được cảm giác, cậu dưới sự dẫn dắt của Từ Hạo liền tập trung vào bộ kịch. Hai người chăm chú tập kịch, cả thời gian trôi cũng không nhận thức.

Kịch bản dần dần đi đến hồi kết, đôi mắt bạn nhỏ Tiểu Tạ thẳng tắp nhìn vào đoạn văn phía dưới, trên đầu tỏa nhiệt. Tay trái cậu cầm bút vẽ a vẽ, tay phải cậu cầm chuột vòng a vòng. Đây là đoạn H nha, tuy đã sớm xem hơn chục lần, nhưng bây giờ kêu cậu cùng Từ đại ca tập kịch, tìm cậu đập rất nhanh đó. Cậu nhu nhu hai má, cảm giác nơi đó đã nóng đến mức có thể nướng cá.

“Ở đây còn một đoạn nữa, Tiểu Tạ, có mệt không?”

“Không mệt.”

Tạ Nhất Minh hận đến muốn cắn lưỡi, đáng lẽ phải nói là mệt rồi chứ!

“Vậy anh tiếp tục nhé?”

“Uhm”

“Ha ha, đoạn này rõ ràng là H à nha. Tiểu bảo bối nhi, đã chuẩn bị chưa?”

Bạn nhỏ Tiểu Tạ cắn đầu ngón tay, hu hu ~ giọng nói của Từ đại ca sao lại gọi cảm như vậy! Bây giờ cậu đang cùng đại thần diễn H đó nha! Tiểu Tạ má hồng tim đập tay run, nguy rồi nguy rồi!!

“Cốc! Cốc! Cốc!” Đột nhiên có người gõ cửa làm bạn nhỏ sợ muốn chết.

“Tiểu Tạ, đi ngủ thôi!” Tạ mẹ ló đầu vào, phát hiện con trai hai má hồng hồng nên tưởng cậu bệnh, bà bước vào mà hỏi: “Sao hai má lại hồng như vậy?”

Tạ Nhất Minh tay chân loạn xạ muốn tắt YY, kết quả càng làm càng loạn, cuối cùng trực tiếp tắt luôn màn hình, liều mạng lắc đầu: “Không có không có, chỉ là trời nóng quá, Con ngủ liền đây!”

“Ai dồ, làm gì mà không cho mẹ coi, cái đó hay không?” Tạ mẹ thấy con trai mình như vậy trông rất vui.

Tạ Nhất Minh tháo xuống tai nghe, đẩy Tạ mẹ ra ngoài, mặt hồng tai đỏ giải thích: “Không có gì đâu ạ! Mẹ, mẹ ra ngoài đi, con sắp ngủ rồi!”

“Được được! Mẹ ra liền đây! Tiểu Tạ nhà ta đang giao lưu với bạn trai nha!”

“Con đâu có!” Tạ Nhất Minh vội vàng phủ nhận rồi nhanh chóng đóng cửa phòng.

“Thằng bé này!” Bên ngoài, Tạ mẹ lắc đầu cười cười, bà đứng phát ngốc một hồi rồi mới rời đi. Hai vợ chồng bà cũng không trông cậy con mình có thể lấy vợ sinh con, chỉ hy vọng nó có thể tìm được người cùng tay trong tay cả đời, chỉ cần con trai sống tốt, thì dù người kia là nam hay nữ cũng có sao đâu!

Tạ Nhất Minh ba bước thành hai quay về máy tính, đeo lên tai nghe, trong lòng có chút thấp thỏm:

“Từ đại ca, anh còn đó không?”

“Anh đây, khi này là mẹ em sao?”

“Ack, anh đều nghe cả?”

“Ha hả, đương nhiên, nghe rất rõ ràng nha.”

“Ha hả.”

Tạ Nhất Minh gượng cười nhưng tâm lý ảo não muốn chết. Xảy ra chuyện mất mặt như vậy Từ đại ca nhất định sẽ cười cậu cho xem!

Bên kia máy, Từ Hạo tâm tình thật tốt. Chiều theo tình huống vừa rồi, y đã biết cách đối phó đối với mẹ vợ. Y cảm thấy mình và Tiểu Tạ là cùng một loại, chỉ là lúc trước Tiểu Tạ không đề cập tới, làm y còn tưởng phải tốn không ít công phu mới thuyết phục được ba mẹ của cậu, hiện tại xem ra chỉ cần đối phó với chính Tiểu Tạ là được rồi. Bất quá, thân thể vật nhỏ xem ra không tốt lắm, vẫn là nên ngủ sớm thôi.

“Được rồi, bé ngoan nên ngủ sớm.”

“Thế nhưng còn một đoạn nữa...”

“Một đoạn hí thôi mà, sao so với thân thể em được. Tiểu Tạ ngoan, nhanh đi ngủ nha!”

“Uh, ngủ ngon, Từ đại ca.”

“Ngủ ngon, mơ thấy mộng đẹp.”

Từ Hạo xuất ra công lực của một CV, tận dụng giọng nói đã khiến cho bao người chết mê chết mệt thốt ra. Thật muốn đến bên cạnh Tiểu Tạ, như vậy thì y có thể kề với cận mà nói một câu ngủ ngon, chứ không cần phải thông qua một cái máy tính lạnh băng.

Tạ Nhất Minh nhìn cái máy tính quyến luyến không rời, sờ đi sờ lại tai nghe một lúc lâu sau mới chịu tắt máy lên giường. Có phải cậu đang nằm mơ hay không? Một giấc mơ thật đẹp, cậu được cùng đại thần trò chuyện, tập kịch, đại thần nói với cậu y là Từ Hạo, sống tại Bắc Kinh, còn bảo cậu kêu là Từ đại ca! Chính mình còn sắp cùng đại thần... diễn H! Oaaa! Nhất định là đang nằm mơ!

Trưa hôm sau trên bàn ăn, Tạ mẹ buông bát cơm, nhìn vào Tiểu Tạ đang chuyên tâm ăn mà nói: “Con trai, con cứ ở nhà như vậy cũng không phải là cách, con có từng nghĩ đến muốn làm gì không?”

“Đúng vậy, là đàn ông thì dù sao cũng phải có việc làm, nếu không thì đến công ty của ba thử xem?” Tạ ba gật đầu hưởng ứng.

Tạ Nhất Minh dùng đũa, cả đầu trái đầy hắc tuyến: “Ba à, công ty của ba là phát triển phần mềm, còn con học quản lý khách sạn thì vào đấy làm gì?”

“Đừng nghe ba lời con. Chẳng phải chị họ Phi Phi của con đang quản lý một khách sạn lớn đó sao, hôm qua mẹ có đến hỏi thử, bên đó cũng đang chiêu mộ thêm thực tập sinh, đãi ngộ khá tốt, công tác không quá nặng nhọc, nếu được thì con qua đó làm quen thử xem?” Tạ mẹ sờ sờ đầu cậu, tiếp tục nói: “Nếu như không được thì đổi việc khác, cùng lắm thì qua chỗ mẹ làm.” Tạ mẹ là chủ biên của một nhà xuất bản tạp chí.

Tạ Nhất Minh tự hỏi một chút rồi gật đầu: “Trước con qua bên chị họ thử xem.” Cậu không muốn làm cho ba mẹ tiếp tục nhọc tâm nên phải nỗ lực để thích ứng bên ngoài một chút..

“Tốt lắm, để mẹ gọi cho chị họ của con một cuộc.”

Hiệu suất của Tạ mẹ tương đối nhanh chóng, trong khi cả hai ba con còn chưa ăn xong thì bà đã quay trở về. Trong tay còn cầm thêm mấy tờ giấy: “Chị con nói ngày mai có thể vào làm, chúng ta đã an bài tốt. Đây là địa chỉ của khách sạn, 9h sáng mai chị con chờ ở ngoài đó.”

“Uh, ngày mai con sẽ dậy sớm.” Tạ Nhất Minh liếc nhìn tờ giấy, phát hiện đây là khu trung tâm, cách nhà không xa lắm.

“Ngày mai ba đưa con đi nha?” Tạ ba ba nói.

“Không cần đâu ạ, con cũng đâu còn nhỏ, con tự tới đó được mà.”

Bạn đang đọc truyện *Xin Chào, Đại Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 7

Chờ dọn xong bàn ăn, Tà ba Tà mẹ đều đi ngủ trưa, Tà Nhất Minh trở về phòng. Trên màn hình, icon chú chim cánh cụt phát sáng. Cậu bật lên, là【Thích nhất là đại thần】

【Thích nhất là đại thần】: Tiểu Tà, rời giường rồi?

【Thích nhất là đại thần】: Tiểu lân trùng [con sâu lười], sao không có phản ứng nha?

Tà Nhất Minh vui vẻ đổi tên y thành【Thích nhất là Từ đại ca】rồi mới đưa vuốt gỗ chữ.

Tiểu Tà: Từ đại ca sớm, em vừa ăn cơm xong.

Vừa gửi xong tin nhắn, cậu liền mở ra khung trò chuyện nhóm, quả nhiên có người đang lên.

【Kế hoạch】Miêu Trảo Quân: Oaaa!!! Mẹ ơi! Bây giờ người ta đang rất kích động đó nha!!!

【Kế hoạch】Miêu Trảo Quân: Không nói nên lời luôn!

【Đạo diễn】Lam mỗ mỗ: Cậu vẫn nói tốt mà ==

【Chuyển âm】Hồ Lô Oa: Trảo Trảo bị gì à?

【Trang trí】Thỏ Từ: Phát kịch bị lỗi sao?

【Kế hoạch】Miêu Trảo Quân: Phi phi! Đồ thỏ miệng quạ! Kịch rất tốt nha ~

【Kế hoạch】Miêu Trảo Quân: Mà nói đến phát kịch, Hồ Lô Oa đã có bài hát chưa?!!

【Tác từ】Chi Nhược Bất Tính Chư: Tôi đã giao cho Hồ Lô Oa rồi.

【Chuyển âm】Hồ Lô Oa: Khụ khụ, gần nhất không được rảnh lắm, xin hãy hiểu cho ~

【Kế hoạch】Miêu Trảo Quân: Được rồi, tôi hiểu...

【Kế hoạch】Miêu Trảo Quân: Mà chuyện người ta kích động chính là, Xuân sama vừa đưa bản thu! Là bản thu kì hai đó nha! Hiệu suất này là muốn nghịch thiên luôn đi!

【Đạo diễn】Lam mỗ mỗ: Nghịch thiên +1

【Trang trí】Tò Từ: Nghịch thiên +2

【Tác từ】Chi Nhược Bất Tính Chư: Nghịch thiên +3

【Chuyển âm】Hồ Lô Oa: Nghịch thiên +4

【Long bộ giáp】Trưởng Chân Thúc Thúc: Xuân sama không hổ là đại thần nha!!

【Kế hoạch】Miêu Trảo Quân: Phi, lâu thượng dám không giữ đội hình ~

【Chủ dịch】Công Tử Vô Hoan: Xuân Nhật sao lại thần tốc như vậy, xem ra tôi cũng phải nhanh lên.

【Hậu kỳ】Tiểu Tà: Sẽ không phải thật đi?

【Kế hoạch】Miêu Trảo Quân: Tiểu Tà ~

【Đạo diễn】Lam mỗ mỗ: Ai du ~ Tiểu Tà cứ nhiên trôi lên!

【Chuyển âm】Hồ Lô Oa: Quả nhiên đại thần vẫn có mị lực, Tiểu Tà cũng bị gọi lên.

【Kế hoạch】Miêu Trảo Quân: Ah, Tiểu Tà? Sao cậu lại phản ứng như vậy? Vừa đi rót nước sao?

Tạ Nhất Minh không phải là đi rót nước, mà là bị【Thích nhất là Từ đại ca】thú hút. So với chuyện tổ kịch thì đương nhiên chuyện của đại thần lớn hơn rồi. Bạn nhỏ Tiểu Tạ rất không phúc hậu tắt đi khung trò chuyện.

【Thích nhất là Từ đại ca】: Ha ha, ăn cơm sớm vậy!

Tiểu Tạ: Ack, đã không còn sớm nữa...

Tiểu Tạ: Từ đại ca, Miêu Trảo nói anh hôm qua gửi đến bản thu, là thật sao?

【Thích nhất là Từ đại ca】: Đúng vậy, tối qua sau khi cùng em tập kịch anh liền có cảm giác nên thu suốt đêm. Là Tiểu Tạ em cung cấp sinh lực cho anh đó nha!

Tiểu Tạ: ...

Tạ Nhất Minh đánh ra một hàng dấu chấm, cậu nhìn vào khung trò chuyện mà má hồng tim đập. Từ đại ca là đang nói thật sao? Minh chỉ là một tên mờ nhạt mà lại có thể cấp cho y sinh lực sao?

【Thích nhất là Từ đại ca】: Được rồi, không đùa em nữa. Kỳ thật mấy ngày sau anh phải đi công tác, có lẽ trong một lúc sẽ không lên QQ được nên mới sớm an bài.

Tiểu Tạ: Là như vậy sao.

Tâm lý ề ề, bạn nhỏ Tiểu Tạ nhu nhu mũi, vội chuyển đề tài.

Tiểu Tạ: Ngày mai em cũng đi làm!

【Thích nhất là Từ đại ca】: Sao? Tiểu Tạ tìm được việc rồi?

Tiểu Tạ: Đúng vậy, làm phục vụ sinh ở một khách sạn.

【Thích nhất là Từ đại ca】: Làm phục vụ sinh rất cực, em có làm được không? Thân thể có chịu được không?

Tiểu Tạ: Không sao không sao, là khách sạn do chị họ quản lý, chị ấy sẽ chiều cố em.

【Thích nhất là Từ đại ca】: Vậy anh an tâm rồi. Nơi em làm là khách sạn gì? Có cách nhà xa không?

Tiểu Tạ: Là khách sạn Quân Đằng, ở ngay khu trung tâm, cách nhà không xa lắm!

【Thích nhất là Từ đại ca】: Vậy thì tốt rồi. Đi làm phải cẩn thận.

Tiểu Tạ: Uhm, em sẽ nhớ kỹ.

【Thích nhất là Từ đại ca】: Thật ngoan, vuốt vuốt. Anh đi đây.

Tiểu Tạ: Vâng, anh mau đi đi!

Bên kia máy tính, Từ Hạo thoát khỏi QQ, sau đó mở blog, tại mục bạn bè tìm kỹ một lần, quả nhiên phát hiện tên gọi ‘Tiểu Tạ rất thích ngủ’, chỗ ở cũng là Trùng Khánh. Y cười nhẹ một tiếng, vật nhỏ này đúng là fan của mình nha! Y lên mạng tìm kiếm khách sạn Tiểu Tạ đã nói, cũng không tệ lắm, sau khi viết lại địa chỉ y mới tắt máy, chuẩn bị đi công tác. Trong đầu thầm nghĩ: Vật nhỏ à, cứ chờ ca ca cho em một sự kinh hi đi nha!

Bên này, Tạ Nhất Minh thoát khỏi QQ, vừa nghĩ đến chuyện sẽ thật lâu không được gặp Từ đại ca nói chuyện, cậu đều cả người vô lực, nên cũng không thể làm gì khác hơn ngoài việc tắt máy lên giường đi ngủ.

Sáng sớm ngày thứ hai, Tạ Nhất Minh bò dậy, đầu tiên là chỉnh lại mái tóc rối bù của mình, sau đó thay vào cái áo phông trắng, Từ trong mặt kính xuất hiện một tiểu suất ca mi thanh mục tú.

“Tiểu Tạ ra ăn sáng nào!” Tạ mẹ ở ngoài kêu lên. Vừa thấy con trai đi ra bà liền bật cười: “Yêu, Tiểu Tạ nhà ta quả nhiên là một tiểu suất ca nha!”

Tạ Nhất Minh gật nhẹ: “Như vậy chắc không có vấn đề gì ha mẹ?”

“Không có không có, mặc rất đẹp. Mau ăn đi!”

“Ba đâu ạ?” Phát hiện Tạ ba ba không có ở đây, Tạ Nhất Minh kỳ quái hỏi.

Tạ mẹ thay cậu múc cháo rồi trả lời: “Công ty ba con gần đây tương đối bận rộn. Nge nói là muốn mở rộng thị trường, điều động nhân sự này nọ, ba con sáng nay đã đi làm rồi.”

“Vậy sao, con cũng muốn nỗ lực làm việc!” Nghĩ đến ba mẹ đều khổ cực như thế, bạn nhỏ Tiểu Tạ liền sung mãn nhiệt tình.

Ăn xong bữa sáng, Tạ Nhất Minh tạm biệt mẹ, một đường trần trọc đến khu trung tâm. Cậu đã nhớ rõ địa chỉ khách sạn, đi được một lúc quả nhiên đã thấy được nó.

Khách sạn trang hoàng rất tốt, diện tích cũng không nhỏ, phía trước đậu không ít xe. Bên ngoài khách sạn có hai bảo vệ, ngoài ra còn một cô gái mặc bộ váy đen, chân mang giày cao gót. Cô gái xinh đẹp này có một đuôi tóc uốn dài, nhìn thập phần sáng sủa, trên gương mặt có chút nghiêm trang, khí chất tự tin tao nhã, chỉ mới đứng đó đã thu hút không ít ánh nhìn.

“Tiểu Tạ!” Cô gái xinh đẹp vừa thấy Tạ Nhất Minh liền vui vẻ kêu lên. Cô bước đi đến, ôm lấy bả vai cậu, nhiệt tình cười nói: “Cuối cùng cũng được gặp em! Đã vài năm không thấy rồi nha, em không chịu ra ngoài, cũng không thèm đến nhà gặp chị!”

“Chị Phi Phi.” Tạ Nhất Minh thẹn thùng cười. Chị Phi Phi vẫn luôn nhiệt tình như vậy, nhưng so với trước càng hấp dẫn hơn.

Tạ Nhất Phi nắm lấy tay cậu, một bên kéo vào khách sạn, một bên thân thiết nói: “Vài năm không gặp em vẫn vậy nha, luôn là bộ dạng sáng sủa nộn nộn!”

“Ha ha, chị Phi Phi thì đẹp hơn trước!”

“Thật vậy sao, lần cuối chúng ta gặp nhau là khi chị còn chưa tốt nghiệp à nha!”

Tạ Nhất Phi dẫn cậu vào phòng nhân viên, đưa đến một bộ đồng phục, sau khi giới thiệu với những người khác, cô dẫn cậu đến bàn tiếp tân.

“Em trước hãy ngồi ở đây, việc này rất dễ làm, chỉ cần nhận đặt bàn gì đó, có gì không hiểu thì cứ hỏi chị.”

“Thế nhưng...” Tạ Nhất Minh không được tự nhiên kéo kéo y phục, sánh trước đều là nữ không nha?

“Nhưng nhĩ cái gì! Yên tâm, những người này đều là học muội của chị, người tốt đó, họ sẽ chiều cố em.”

“Như vậy không tốt lắm đâu? Em chỉ vừa vào làm...”

Tạ Nhất Phi đề cậu ngồi xuống, nói nhỏ bên tai: “Không có gì, chị họ em là ai cơ chứ. Hơn nữa gần đây con trai của ông chủ lại theo đuổi chị, có chút việc nhỏ thấy này thì đáng gì đâu.” Cô đứng thẳng dậy, vỗ vỗ vai cậu, đối với cô gái bên kia hô to: “Tiểu Tề, đây là em họ chị, em nhớ chiều cố nha!”

Cô gái bên kia cười to: “Chị Phi yên tâm”

“Vậy chị đi trước nhé. Tiểu Tạ có việc gì biết đến hỏi nha.”

“Uh, chị Phi Phi, gặp lại sau.”

Tạ Nhất Phi cất bước, bạn nhỏ Tiểu Tạ khấn trương ngồi xuống sau bàn tiếp tân, cô gái tên Tiểu Tề liền đi lại đây, mỉm cười giới thiệu: “Chị là Tề Lệ Vân, em có thể gọi là chị Tề.”

“Uhm, chị Tề khỏe.”

“Lúc trước chị Phi có nhắc với chị về em đó nha, quả nhiên là một tiểu suất ca. Em vừa tốt nghiệp sao?”

“Uhm, em vừa mới tốt nghiệp.”

Nhìn cậu bé cứng ngắc trả lời, Tề Lệ Vân ‘Phốc’ một tiếng xùy cười, Tiểu Tạ này quả nhiên khả ái hết như chị Phi đã nói, thật có cảm giác khiến cho người ta muốn véo một cái! Cô cười to đến bên cạnh cậu. “Em mới tới cái gì cũng chưa quen hết, để chị chỉ cho.”

“Uh.” Tạ Nhất Minh gật đầu, chứng tỏ bản tính ham học.

Bạn đang đọc truyện *Xin Chào, Đại Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8

“Ai... Mệt quá!”

Ở khách sạn ngày người cả ngày, Tạ Nhất Minh sau khi về nhà liền leo lên giường lăn lăn mấy cái, thẳng đến khi ăn xong cậu mới có cảm giác như được

sống lại. Trưa nay chị Phi Phi đã dẫn cậu đi ăn cơm, so với món mẹ làm quả thật khác xa, cậu quyết định ngày mai phải đem cơm theo.

Mở máy tính, bật QQ,【Thích nhất là Từ đại ca】quả nhiên xám đen. Tạ Nhất Minh trực tiếp thoát ra, tất cả hưng trí đều biến mất hết. Cậu nhớ đến vài ngày không xem qua blog nên liền mở lên, phát hiện ngay trên đầu có một bài mới!

‘Hy vọng nhậm chức thành công, ngày mai lên đường đi đến Trùng Khánh, một cuộc sống mới bắt đầu.’

Blog mới của Đại thần vẫn ngắn gọn như trước, nhưng chỉ với một câu nói này đã làm bạn nhỏ Tiểu Tạ nháy mắt hưng phấn trở lại. Thời gian đăng blog là 3h chiều qua, bên dưới quả nhiên không thiếu lời bình.

Từ đại ca đến đây kia! Bọn họ sống cùng một nơi đó nha! Nhưng Từ đại ca sao lại không nói cho mình biết vậy? Chủ động liên hệ được không ta? Thế nhưng ngoại trừ QQ của Từ đại ca thì cái gì mình cũng không có! Sao lúc trước không biết xin số điện thoại nha! Cậu đã đáp ứng là sẽ dẫn y đi chơi, thế nhưng nơi đây có gì cậu cũng không biết, phải làm sao bây giờ? Từ đại ca trông ra sao? Có cao không ta?

Từ đại ca, Từ đại ca... bạn nhỏ Tiểu Tạ dán vào máy tính, đôi mắt thẳng tắp nhìn vào bài blog nhưng trong đầu chỉ có ‘Từ đại ca’ mà thôi. Xuân Nhật Hòa Phong, Xuân sama đại thần, Từ Hạo, Từ đại ca,... Cậu ở trong lòng liên tục mặc niệm chừng này cái tên, cảm giác tâm tình của mình ngày càng nóng, tựa như ngoài chuyện của người này ra thì cái gì cũng không nghĩ đến.

Tối qua hưng phấn quá độ nên bạn nhỏ Tiểu Tạ ngủ không đủ giấc, kết quả là sáng ra nằm không dậy nổi, vẫn là Tạ mẹ đến phòng gọi dậy.

“Tiểu Tạ, sao còn chưa lên tinh thần? Con đi làm được không?” Tạ mẹ nhìn con trai đang còn ngán người mà quan tâm hỏi, “Có muốn nghỉ ở nhà hay không?”

Tạ Nhất Minh lắc lắc đầu, cuối cùng cũng thanh tỉnh một chút, cậu cười cười trấn an mẹ: “Con không sao, không cần nghỉ làm, chỉ là hôm qua có chút thức khuya thôi ạ.”

“Con nha! Sau này 9h30 là phải đi ngủ.”

“Con biết rồi!”

Tạ mẹ vẫn còn lo lắng, sau khi ăn xong bà một đường đưa cậu đi làm.

“Kính chào quý khách!”

Từ Hạo đưa mắt nhìn vào cậu bé sau bàn tiếp tân. Vừa mới nhìn qua đã thấy diện mạo thanh thanh tú tú, khí chất văn tĩnh. Gương mặt có chút ủ rũ, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn ra cửa lớn, lúc y đi vào thì cậu vừa mới gấp xong, đôi mắt to tròn có chút mộng nước, nhìn qua thập phần khả ái.

Đây là Tiểu Tạ nha, là vật nhỏ của y!

Khỏe miệng Từ Hạo cong lên, nguyên bản mười phần anh khí lập tức biến đổi, hóa thân thành một nam nhân dịu dàng thành thực, thản nhiên đi đến chỗ bàn tiếp tân.

“Xin chào, tiên sinh khỏe!” Nhìn nam nhân trước mắt, Tạ Nhất Minh đột nhiên trở nên khẩn trương. Người này trông thật suất, vừa nhìn qua đã biết là một nam nhân thành thực mà dịu dàng, y nhìn thấy cậu thì liền mỉm cười, Từ đại ca có giống thế này không ta? Cậu tưởng tượng một chút, trên mặt có chút phát hồng.

“Tôi cần một phòng, làm phiền cậu.”

Oa! Giọng nói cũng rất dễ nghe! Giống như giọng của Từ đại ca! Đôi má bạn nhỏ Tiểu Tạ nhất thời có chút phát nhiệt. “Được, mời ngài đưa chứng minh.”

“Đây.” Từ Hạo lấy ra chứng minh từ trong bóp da, đôi mắt đầy nét thú vị nhìn cậu, mong chờ phản ứng từ phía đối phương.

Tạ Nhất Minh tiếp nhận chứng minh, cúi đầu chuẩn bị ghi lại, nhưng khi nhìn thấy cái tên cậu đột nhiên thất thanh kêu lên. “Từ Hạo?!”

“Uh, có chuyện gì sao?” Từ Hạo cười nhẹ.

“Từ, Từ đại ca?” Tạ Nhất Minh thật không dám tin tưởng.

Từ Hạo xoa xoa đầu cậu, gương mặt phát ra biểu tình dịu dàng: “Sao nào, Tiểu Tạ có kinh ngạc không?”

Bạn nhỏ Tiểu Tạ không biết nói gì, đôi má phát hồng liếc nhìn bàn tay đang xoa đầu mình. Là Từ đại ca thật nha! Sao Từ đại ca lại đột nhiên xuất hiện ở đây? Người này thật sự là Từ đại ca sao? Cậu có cảm giác đầu mình ngày càng cúi thấp.

“Ha ha, sao lại không ngẩng đầu? Gặp anh không cao hứng sao? Anh còn tưởng em sẽ rất vui đó nha!” Từ Hạo tận lực hạ thấp giọng nói, giọng nói trở nên gọi cảm muốn chết, mị lực ngày càng gia tăng.

Tạ Nhất Minh liếc mạng lác đầu, ngoài miệng y y a a: “Vui, vui lắm!” Tim cậu đập bang bang, tay chân trở nên loạng choạng, căn bản không dám ngẩng đầu nhìn người trước mặt. “Anh cũng rất cao hứng khi gặp Tiểu Tạ đó!” Từ Hạo cầm lấy khóa phòng, gõ gõ đầu cậu: “Anh tớ nhận phòng trước, mai nhớ dẫn anh đi chơi nha!” Vật nhỏ má hồng quả nhiên rất khả ái, nhưng không nên làm quá, dọa vật nhỏ sợ thì sẽ không tốt, ngày tháng còn dài mà!

“Dạ.” Tạ Nhất Minh gật đầu như gà mổ thóc.

“Quên nữa, Tiểu Tạ quả nhiên đáng yêu như anh tưởng tượng!” Từ Hạo đi tới ngã rẽ đột nhiên quay lại nói, quả nhiên thấy vật nhỏ nháy mắt cúi gằm xuống, giống như một tiểu oa ngư đang bị hoảng sợ.

“Tiểu Tạ, con khó chịu ở đâu sao?” Tạ mẹ thấy con mình hai má phát hồng liền trở nên lo lắng.

Tạ Nhất Minh lác đầu, đổi dép, rồi đột nhiên nghiêm túc nói: “Mẹ, con hình như đã thực sự thích một người.”

“Là dạng người gì?” Tâm lý Tạ mẹ lộp bộp một chút.

“Là một người vô cùng dịu dàng.” Tạ Nhất Minh cúi đầu nhẹ giọng nói: “Mẹ, là một nam nhân.”

Tạ mẹ cười một chút, kéo tay cậu ngồi xuống sô pha, “Ngoan, mẹ biết. Vậy cậu ta có thích con không?”

“Không biết, hôm nay con vừa gặp anh ấy...” Bọn nhỏ Tiểu Tạ ngã vào lòng mẹ, nhẹ giọng nói.

Ăn xong cơm chiều, Tạ Nhất Minh trở về phòng, sau khi đóng cửa lại, cậu mới không nhịn được mà rơi nước mắt. Ba mẹ nói là không sao cả, chỉ cần Từ đại ca cũng thích cậu thì bọn họ liền chúc phúc cả hai. Mẹ rõ ràng đã rất thương tâm mà vẫn cứ cười nói mình hạnh phúc là tốt lắm rồi.

Cậu gạt nước mắt, lên bật QQ. Cậu phải cho Từ đại ca biết, cậu thích y, cho dù bị ghét thì cũng không sao, nhưng nhất định là phải bày tỏ. Thế nhưng nhìn vào cái tên màu xám, dũng khí của cậu đột nhiên tiêu tan. Từ đại ca thoát nhìn ưu tú như vậy sao có thể thích được người như cậu? Cậu không thông minh, nhìn cũng không đẹp, vừa yếu vừa gầy, đã vậy còn từng mắc chứng tự bế...

Ngón tay run rẩy thoát khỏi QQ, Tạ Nhất Minh mở blog. Không dám nói trên QQ thì cậu nhấn tại blog vậy, nếu như đối phương không có phản ứng, cậu cũng có thể thoải mái cho rằng Từ đại ca không thấy.

Ah, cứ nhiên lại có blog mới?

‘Hôm nay vừa gặp vật nhỏ, đôi mắt rất to, mái tóc rất mềm, thân cao vừa phải, để tôi ôm cũng rất vừa tầm. Dáng vẻ em ấy lúc mặc đồng phục khách sạn trông rất khả ái, vẻ mặt hồng hồng nhìn rất ngon miệng. Vật nhỏ à, nếu anh hướng em bày tỏ thì em có đồng ý không?’

Tạ Nhất Minh cảm thấy đầu mình ‘Oanh’ một cái, những việc định làm đều bị câu nói của y đá bay không chút thương tiếc. Cậu đến phòng tắm, đứng trước tấm gương quan sát chính mình. ‘Đôi mắt rất to’, xác thực hai mắt mình rất lớn; ‘Mái tóc rất mềm’, cậu sờ sờ đầu, không chỉ mềm mà còn rối bù; ‘Thân cao vừa phải’, y hình như cao hơn cậu cái đầu, nhìn qua có vẻ cũng vừa; ‘Mặc đồng phục khách sạn’, đúng là hôm nay có mặc nha —— Vậy suy ra người mà Từ đại ca thích chính là cậu sao?

Tạ Nhất Minh về phòng nhìn vào máy tính, khởi động lại trang, bài blog quả nhiên vẫn còn, thật không phải nằm mơ. Mấy dòng bình luận cũng đã xuất hiện, vừa mới một lúc đã hơn mười bài. Cậu đặt tay lên bàn phím, gõ ra dòng chữ: ‘Từ đại ca, người anh nói chính là em sao?’ Đánh xong rồi nhưng cậu không dám gửi đi, sửa đi sửa lại vẫn không vừa ý.

Bên này bọn nhỏ Tiểu Tạ bối rối, bên kia Từ Hạo Từ đại thần cũng rất bối rối. Y đã tính kỹ thời gian Tiểu Tạ lên mạng nên mới đăng blog. Thế nhưng đã hơn một giờ rồi, chẳng lẽ em ấy không có phản ứng gì sao? Tiểu Tạ không có khả năng không thấy, hay là em ấy không dám lên tiếng? Vật nhỏ này đôi khi rất khôn, khẳng định là do em ấy không biết nói sao chứ không có khả năng vô thanh cự tuyệt!

Mặc dù y đinh ninh như vậy nhưng tâm lý vẫn có điểm thấp thỏm, cảm giác chờ đợi, khát vọng, bất an, y đã thật lâu không có thấy qua. Lại thử một lần, nếu như xài blog không được thì lên QQ trực tiếp bày tỏ.

‘Vật nhỏ, anh thích em, thích em thật thà cũng thích em thẹn thùng, anh rất vui khi thấy em gọi anh là Từ đại ca. Anh nguyện ý vì em đến thành phố này sống cuộc sống mới, em có nguyện ý nắm tay anh suốt đời hay không? —— Thông báo với mọi người ở đây, xin đừng bình luận dưới bài blog này, tôi cũng mong nhận được chúc phúc của mọi người, nhưng trước đó thỉnh lưu lại không gian để cho vật nhỏ của tôi trả lời.’

Từ Hạo nhấn gửi đi, lần này đã nói rõ ràng như vậy, nếu Như Tiểu Tạ thấy được thì có thể trả lời không đây?

Bên đây máy tính, Tạ Nhất Minh nhìn chăm chăm vào bài blog mới. Quả nhiên không có ai bình luận gì thêm, tựa như bọn họ đang ở một bên ghen tức chờ cậu trả lời.

‘Ha ha, nếu em không lý giải được thì làm thế nào, sama, anh chắc rằng em hiểu được sao... Nếu muốn biết đáp án, em chờ anh dưới nhà.’

Cậu hít sâu một hơi, nhấn gửi đi, rồi bật lên QQ nhấp vào cái tên【Thích nhất là Từ đại ca】, gửi qua một dòng địa chỉ. Làm xong hết mọi việc cậu mới ra khỏi phòng, chạy xuống nhà.

Từ Hạo thấy lời bình luận trên blog liền phun ra một hơi, khóe miệng không không chế được mà cong lên. ‘Em chờ dưới nhà’, đây chẳng phải là lời đáp ứng hay sao? Nhà của Tiểu Tạ, nghĩ tới đây, y leo lên QQ, mở ra cái tên chớp nháy, quả nhiên phát hiện một chuỗi địa chỉ.

Y ghi hảo ra giấy, thay đổi xong y phục mới rời khỏi khách sạn. Từ Hạo ưu nhã kêu một chiếc taxi, nói ra địa chỉ cần đến rồi dựa lưng vào ghế. Trên gương mặt vẫn là nét cười dịu dàng: Vật nhỏ à, anh đến đây!

(`•.(`•.[HOÀN],•’`),•’`)

Bạn đang đọc truyện *Xin Chào, Đại Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.